

عنوان مقاله:

محاسبه حداقل جریان زیست محیطی رودخانه دز با استفاده از روش هیدرولیکی محیط تر شده

محل انتشار:

دومین همایش ملی دانش و فناوری علوم کشاورزی، منابع طبیعی و محیط زیست ایران (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

زهرا عطایی کجویی - دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی منابع آب دانشگاه شهید چمران اهواز

علی محمد آخوندعلی - استاد گروه هیدرولوژی و منابع آب، دانشکده مهندسی علوم آب، دانشگاه شهید چمران اهواز

خلاصه مقاله:

افزایش جمعیت و به تبعیت از آن افزایش مصارف باعث شده ارزیابی نیاز زیست محیطی رودخانه ها در کشورهای در حال توسعه در دهه های اخیر از اهمیت ویژه ای برخوردار شود. در این مقاله به محاسبه حداقل نیاز زیست محیطی در رودخانه دز در بازه بند انحرافی دز تا بندقیر (محل اتصال رودخانه دز به کارون) پرداخته شده است. روش استفاده شده در این مطالعه روش هیدرولیکی محیط تر شده با دو الگوریتم متفاوت شیب منحنی و حداکثر انحنا است که براساس رابطه بین دبی و محیط خیس شده در یک مقطع عرضی و بررسی خصوصیات مورفولوژیکی مربوط به آن مقطع به محاسبه نیاز زیست محیطی در آن مقطع می پردازد و در نهایت به مقایسه نتایج هر یک از این روش ها پرداخته شده است و مقدار دبی زیست محیطی مناسب برای رودخانه دز پیشنهاد شده است. نتایج به دست آمده نشان داد که روش هیدرولیکی محیط تر شده با الگوریتم حداکثر انحنا برای مطالعه موردی انجام گرفته از تطابق بیشتری با محیط برخوردار است و نتایج بهتری را ارائه می دهد و روش شیب منحنی با برآورد حدود 50 درصد جریان متوسط سالانه طبیعی رودخانه نمی تواند قابل قبول باشد زیرا با توجه به مصارفی که در این منطقه وجود دارد تخصیص چنین جریانی صرفاً برای اهداف زیست محیطی منطقی نخواهد بود.

کلمات کلیدی:

نیاز زیست محیطی، رودخانه دز، روش محیط تر شده، شیب منحنی، حداکثر انحنا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/742925>

